

fennhatóság alatt álló Szíria része lett. 1939-ben Törökország nyomására a franciák átengedték a Musza Dag vidékét a Musztafa Kemál Atatürk vezette török kormánynak. A musza dagi örmények nem akartak még egyszer török fennhatóság alá kerülni, ezért áttelepültek Libanonba. A francia hatóságok a menekülteket egy arab romváros, Andzsár mellé telepítették. Az örmény földművesek a részben mocsaras, részben kopár tájon több ezer almafát ültettek, és ma Andzsár virágzó település, amelynek hat része egy-egy musza dagi falu nevét viseli. Az Örmény Apostoli Egyházhhoz tartozó templom kertjében minden évben megemlékeznek a tragikus eseményekről. Az eredeti helyen, a Musza Dagon csak Vakef falu lakosságának egy része maradt. A mintegy 130 lakos narancstermeléssel és csipkekészítéssel foglalkozik.

(n)

Szabadság. 2004 dec. 29.

(Szerk. megjegyzés: A naptár megjelenését a Fővárosi Örmény Önkormányzat, a Főv. II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat és a Főv. XIII. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat támogatta. 1400 Ft-ért megvásárolható a Fővárosi Örmény Önkormányzat székhelyén (1054. Budapest Akadémia u. 1. IV. emelet 426.), felfogadási időben telefoni egyeztetés után (332-1791).

* * *

„Mindenki szórakoztassa saját magát!”

Farsangi bál - Gyergyószentmiklós 2005

Komoly hagyománya kezdett lenni a gyergyószentmiklósi örmény közösség farsangi báljának. 2005 január 21 -én rendezte meg az egyházközség a 3. farsangi bált, aminek mottója is hagyományos: „Mindenki szórakoztassa saját magát!”. Egyháztanács, gondnok, római testvéregyház papjai, Oltáregylettag, kórus-tag, polgármester, városi tanácsos, csíki vendégek, ismerősök, barátok... - mindenki saját magát szórakoztatta, és amennyiben valóban felszabadult és néhány órára megpróbálta elfelejteni a hétköznappal járó gondokat-bajokat, szép emlékekkel térhetett haza és a hétköznapi szürkeségbe.

A Szilágyi vendéglő ebben az évben szűknek bizonyult. A 167 vendéget sikerült ugyan leültetni, de nagyon kevés hely jutott a táncra. Ami nem akkora baj, és olyan szempontból jó jel, hogy nagyon kevesen voltak azok, akiknek nem bizsergett a talpuk, és kibírták tánc nélkül.

Hagyományosan a bál rövid kulturális műsorral kezdődött. Ebben az évben újdonságnak számított a messze földön is ismert zene-osztály rövid „hangversenye”, és a hangulatot emelte a Stepp Dance verseny-táncosainak bemutatója, akik városunk hírét messze vidékekre is elvitték. Ez után kezdődött az igazi bál. A Szilágyi konyháján készült borjúpörkölt és sajtos csirkemell nem vallanak örmény bálra, de öröm volt látni, hogy a báli társaság tagjai a templomból ismerősként üdvözölhette egymást. Ha nem is volt mindenki örmény, de akik a templomba járnak, azok nagy része a bálra is eljött. Ez is a cél: ha együtt imádkozunk, együtt kísérik ki halottainkat a temetőbe, együtt látogatjuk az örmény közösségeket, akkor miért ne ünnepelnénk és mulatnánk együtt. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek, olvassuk a Könyvek könyvében. A templomban imádkozunk, a temetőben siránkozunk, de ha farsang van, mulatozunk. Ezt mindenki érezte. A szervezők pedig meglegedetten nyugtázták, hogy a hajnalig tartó mulatságról a társaság jó kedvvel, igazán „kimulatva”, és minden fáradtság ellenére szellemileg, lelkileg felfrissülve térhetett haza. És még nagyobb örömmel nyugtázzuk, hogy emiatt a templom nemhogy kiürülne, hanem egyre inkább megtelik, és mélyebb kötődések alakulnak ki az örmény származásúak között.

Puskás Attila

* * *

Boloz Antoniewicz János

Az örmények - Galícia

1. rész

Az 1820-ik év tavaszán a Velence melletti San Lazzaro sziget mechitarista kolostorának egy tudós szerzetese, *Minas Pysyschkiánz* tanulmányutat tett Lengyelországban. 1830-ban megjelent útleírásában, melynek a címe „Dschanab-harhortutiun i Lehastán jew hails gochmáncz pnagiálys i hajgazánz serelóz i nach-